

Jelen²

^{Dmi} Na jaře se vrací ^C od podzima listí, ^{Dmi}
mraky místo ptáků ^C krouží nad Závistí, ^{Dmi}
kdyby jsi se někdy ^C ke mně chtěla vrátit, ^{Dmi}
nesměla bys, lásko, ^C moje srdce ztratit. ^G

®:

^{Dmi} Zabil jsem v lese ^C jele ^F na,
bez nenávisti, ^C bez jména ^{Dmi},
když přišel dolů k ^C řece pít, ^F
krev teče do vody, ^C v srdci klid. ^{Dmi}

Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče,
někdy mám ten pocit, i když roky plynou,
že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

®:

Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména,
když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

Na jaře se vrací listí od podzima,
čas se někam ztrácí, brzo bude zima,
svět přikryje ticho, tečka za příběhem,
kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

®:

Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména,
když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid. (2x)

Magdaléna

Jelen

^A Zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,
^A zápalkou škrtni jemně ^{Dadd9},
^A zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,
^A zimou se celá třeseš, ^{Dadd9} proč venku stojíš?
Pojď ^A dál, prosímtě, ^{Dadd9} nenech se, prosit se ^A dál
^{Dadd9} nenech se.

Sedíme na pavlači, přichází ráno,
tobě se lesknou oči,
sedíme na pavlači, přichází ráno
a mně se hlava točí.
Pojď dál, prosímtě, nenech se, prosit se dál,
nenech se?

®::

^{F#m} Hodiny se zastaví a v ^E devět třicet v pondělí,
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#m} leží pod mou postelí a i ^E když jsme to nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi,
^{F#m} hodiny se zastaví a v ^E devět třicet v pondělí
jsem ^A sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
daleko od bolestí,
stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
možná nás čeká štěstí.
Pojď dál. Prosímtě nenech se, prosit se dál,
nenech se.

[: ®. :]

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
Magdaléno, tvoje vlasy,
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi,
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
máš těžký srdce a mokré řasy,
když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš,
nenech se!

Světlo ve tmě

Jelen

Intro:

C G C G C G D Am

Vzbud' mě, až si ^C všichni budou myslet, že jsem ^G chcíp.

utečeme ^C spolu někam, kde nám bude ^G líp,
utečeme ^C spolu někam, kde nás nechaj ^G žít, ^D
jak budem ^{Am} chtít.

Tak už přestaň ^C brečet, vždyť já jenom tvrdě ^G spal,
přece bych tě ^C tady samotnou ^G nenechal,
přece bych tě ^C tady nenechal ^G samotnou, ^D
toulat se ^{Ami} tmou

®.:

Chci bejt ^C tvý světlo ve tmě, dej mi ^{Em} ruku a ved' mě,
když se ^D den k večeru ^{Am} naklání,
pak zas ^C já vemu tebe, noc nás ^{Em} zebe,
píseň vlky ^D odhání.

Mezihra:

C G C G C G D Am

Neříkej mi jménem, ať nás nikdo nepozná ,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
přelíbezná.

Seříznem si břítka prstů kvůli otiskům,
na pobřeží ve Francii koupíme si dům,
na pobřeží ve Francii koupíme si hrad,
a půjdeme spát

®.:

Mezihra:

C G C G C G D Am

Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
Přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou,
toulat se tmou.

®.:

Chci bejt tvý světlo ve tmě, dej mi ruku a ved' mě,
když se den k večeru naklání
pak zas já vemu tebe, noc nás zebe
píseň vlky odhání.

Chci bejt tvý světlo ve tmě, dej mi ruku a ved' mě,
když se den k večeru naklání
pak zas já vemu tebe, noc nás zebe
píseň vlky odhání.

A co bylo dál?

Jelen

Předehra: ^{Ami} , ^{Dmi} , ^G , ^C

Někdy si ^{Ami} říkám, jestli ještě znáš můj ^{Dmi} jméno,
a jak ^G často na mě myslíš, když jdeš ^C spát
Na zítřek ^{Ami} v televizi hlásí zata ^{Dmi} ženo,
a v můj ^E hlavě už tak bude napo ^{Ami} řád.

Život jde ^{Ami} dál, lásko, musíme si ^{Dmi} zvykat,
a není ^G dobrý na tý cestě zůstat ^C sám,
pro jeden ^{Ami} smutek nemá cenu stokrát ^{Dmi} vzlykat,
když má svět ^E otevřenou náruč doko ^{Ami} řán.

®.:

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky ^C honily.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

V uších mi ^{Ami} pořád zněly tvoje něžný ^{Dmi} věty,
a do vla ^G sů ti sedal bílej ^C sních,
z oblohy ^{Ami} černý jak díra mezi ^{Dmi} světy,
se na mě ^E snášel a studil na dla ^{Ami} ních.

®.:

V tom baru ^{Ami} nevěděli, že je venku ^{Dmi} krize,
z rádia ^G zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj ^C muž",
tys vešla ^{Ami} dovnitř jak zhmotnění můj ^{Dmi} vize,
jako když ^E do srdce mi někdo vrazí ^{Ami} nůž.

®: ^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky ^C honi ly.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi ...

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky ^C honily.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

Až příště přijdeš

Jelen

^D Jsem úplně vzhůru, další ^A noc
^G pod peřinou prázdnou, venku ^{Hmi} sví ^A tá
^D Na těle mi zasychá tvůj ^A pot,
^G další ráno kocovinou ^{Hmi} ví ^A tám,
a ^G snídám ^D sám. ^A

®:

^{Hmi} Až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} spát, ^{A G}
^D až příště ^A přijdeš, nemu ^{Hmi} síš si ^A na nic ^G hrát
^D až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} snít ^{A G}
^G už tě nenechám tak snadno do tmy odejít. ^{Hmi A}

Řeka teče pryč a černej pták,
oblohou letí a zpívá.
chtěl bych vrátit čas a nevím jak,
kolik dalších pokusů nám zbývá,
než půjdem dál.

®:

^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G

®: